

Christillinen ja sydämmellinen

Säitten Onnen-Toivotus,

Wesilahden Pitäjässä ja Anian Kusthollisa,

Sille

Hywin Dypineelle ja hywin Runnioitet-
tawalle Marian Kirkon Seurakunnan halul-
liselle Opettajalle Herralle Upulaiselle

Herr Jacob Mennanderille

Uljalle;

Niin myös

Sille

Hywin Runniasukuiselle ja Christillisillä a-
wuilla Lahjoitetulle ja Kaunistetulle Neilyelle

Neily

Maria Catharina Sjöstetille

Morsiamelle;

Tonga heidän sydämmellisen Ilo- ja Hää-Päi-
wänsä suokoon ja antakoon Jumala e'la ja tapabtua, yhä-
dellä suinatulla, onnellisella ja autuallisella hetkellä; Miin
että he Herralle Runnari, Ikellensä autuuderi, Omaisla-
lensa hywäri mieleri ja ilo sanomari, ja lähimmäisel-
lensä ylösrakennurexi, siinä yhänsä rakkau-
desa silloin abesastuissivat.

Christillisessä rakkaudesa ja paljo-puntuwaisesti kokoonpana-
du, yhdeldä mailmasa maatelewaiselda Jäs-
senelda T. R. P.

TURUNSA,

Prändänty Wuona, 1789.

Weis. kuin, JEsus minun ilon aukuun, 2c.

I. b.

S kuing monda tuhat kertaa, Häit
on pidett' mailmasa; Mut' ei
kusaan niiden wertaa, Kuin ol' kah-
des paitasa; Ensi Raanaas köyhä-
säkin, Toiser wielä Golgatastin JEs-
sus ilmas taimaan all', Häät pit' ko-
to mailmall'.

2. Hän ol' häisä kaikkein paras,
Suurin wieras lahjoinens, Sydäm-
mestä aiwan rakas, Händä ekiväi-
sillens; O! yr Ilkä iloisembi, Sielun
sulha suloisembi, Tuhannista kaune-
hin, Neizeen esikoinentkin.

3. Pyhä, puhdas, hywänsuowa, U-
skowaiisten puhemies, Isän olemuren
kuwa, Omains häisä tarpeet ties;
Tefi heitä rikkahiri, Jumalasa tyty-
wi-

wiri; Jk on ruoka juomakin; Lu-
tuas kaho maistaakin.

4. Ah, o, Mlkää onnellista, Siu-
nattuu sit' Morsienda, Jotta yhtä
otollista, JEsus HETraa korkeinda,
Pyytä halat isellensä, Ne hän tosin
miehellänsä, Tahtoo yhteen toimitta,
Jotta händä rakasta.

5. Kihlates jo puhemiehet, Tulce
wihil wiemähän, Kansa häihin ylim-
mäisex, Lähtee JEsus menemään,
Kolmanneri kahden weibell', Tahtoo
hywää suoda warjell', Sielun ruumiin
puolesta, Mutta kaitist' waaroista.

6. Kost' hän kihlans molemmille
Annoi, kaitkein kallimmat, Adamisa
kadonneille, Ei löynn taiwaas suurem-
bat, Lahjaa lunattarens meitä, Teh-
des rakauden töitä, JEsus ylkä kallis
tott', Pani werens hengens toht.

7. Silloin kost' Hän toisen kerran,
Meni häihin kuzumat, Rakkaudest,
JEsus HETran, Oli siellä suuttu-
mat; Weri ylkän taiwan alla, Kyllä
kowall' Golgatalla; O häöpäiwä pi-
miä! Mersiant' muut' mua ilkiä!

8. Systä mahdoi kyllä pitkät, Nä-
mät häät oll hänelle, Kosk oll ylkäm
ulos määrät, Häihin häpiä paikalle,
Josa herkkuin edest totta, Pilka sa-
moist syhiist kohta, Balmistettin jul-
mimmast, Etik, sappi katterast.

9. Jota ei hän tahton juoda, Mut-
ta meidän tähteme, Joll meill tah-
doi hywää suoda, Jotka täällä häi-
säme, Wärin kätäm armolahjans,
Se on monel asianans, Ett häis ar-
woon otetais, Ehk ei taiwaas tunnetais.

10. Jotka siellä murhamiehin, Pyö-
rim häisä häijyisti, Niin ett' tapom sen
kuin meihin, Suostu aiwan rakkaa-
sti; O! yr kowa morsian sinä! Palio
marot, ja myös minä Mhäll, kihlate-
sans meit', Niin ett' hengensäkin heitt.

11. Hajotetuill' käsill huusi, Mor-
sianda tykönsä, Palaja jo sulamiti!
Sill sun tähtes päänsänsä, Häpiä pai-
kall' häitä pidin, Kuf' ol' silloin sinua
likin? Enköst mä kautt' rakkauden,
Ollu sinull' armoinen?

12. Josa olin kaikkia kaunein, Tu-
hannitten keskellä; Waan tääll' häit-
ten

ten ajaall' halwin, Olin kaitkein sil-
mille, Ett mä häväistyrri haawoi,
Sylkii täynnä pilkka sanoi, Näistä tu-
lin todesti, Morsiamelle oudori.

13. Näimpä muuttui ihaningin, M-
kä monen kessellä, JEsus waltia, pu-
nainengin: Olex morsian herellä? Kou-
se kazo ymbärilles! Mikä tie on häi-
hin mennes? Saakkos istu oikiall?
Eli huinta wasemmall'?

14. Ei sitt' enä tyhmäin huudost',
Suolita hää wierasten, Mää Kunin-
gas wasta uudost', Rowin käh heill'
kätehen; Sydän kylmää juskähtääpi,
Ett' pois ehtoolliseld' jääpi, Tulee ulos-
suljetur, Palweljolda sidotur.

15. Ah, O! älä ynsiä ylpää, Ole
Lytär Zionin! Pyydä wälttää kaittee
wilpiä! Tule tykön armaanin! Kuyh-
kyläisen wuoren rakoon, Sielu haa-
awhini pakoon! Näin sua Mää kor-
kia, Kuku Poika Jumala.

16. Ah! tee siis jo häll' se kunnia,
Kaitkein wähinmäärin, Tälle Mhäll',
Kuin sua frumma, Tahtoow taiwaase-
hengin, JEsus häibins sisäll' wiedä,

Koko tytär, kuul' se tiedä! Lait niin et-
täs Christuren, Olet morsian Jesuren.

17. Niille Jesus armona lainaa,
Händä häihin pyytellä, Jotka rukoi-
lewat aina, Ymmärtävät syleillä, U-
skon kasiwarfii' myöskin, Hengellisest
ise työskin, Halailawat Jesusta,
Häitten wierast suwinda.

18. Ne händ' parhain rawitewat,
Jesust, weljens sisarens, Jotka oi-
lein walmistawat, Mä Morsian sy-
dämmens, Hänell' häihin tullarensa,
Mieluisest' siel' ollarensa; Taiwaan
esimäku fans, Säl'on myötän tullesans.

19. Oho kallist' ehtoollista, Näisä
häisä sielullen, Syö ja juopi totisi-
sta, Herkuist' HERRan Jesuren, Jo-
ka andaa hälle näitä, Sill' kuin hen-
ges pitää häitä, Mäns kansa kau-
nihin, Kuin on lahjoist' rikkahin.

20. He sitt' HERRan keskellensä,
Saawat kansans kolmannen, Uu-
rensä isellensä, Koko elinajaarens,
Joka tunnon herättäapi, Ja sitt' sie-
lun wedättäpi, Mäns perään ehi-
mään, Maasta ylös riendamään.

21. HERR-

21. Herra Pyhä mielellänsi, Pa-
nee heille palvelia, Raphaelin En-
gelinsa, Miwio sadyll' wartiar, Joka
poies karkottaapi, Zulman koiran ah-
distaaapi, Usmodeuren katehen, Pari-
skunnan perfeleen.

22. Mutta nämät wahwat wartiat,
Laiwaan pyhät Sangarit, He teit'
aina wartioikkaat, Elinaitan molem-
bit', Josta ilo kaitilleekin, Sukuil' että
wieraileekin, Kuuluis aina teistä taal',
Kuin te kuhjett Herran tiell'.

23. Siel on rakkain sielum Ilkä,
Raitkein kaunein tuhannist, Jot' ei
morsiandans hylkää, Pyhä Herra
Jesu Christ; Papillisell pugullansa,
Ansioll hurstaudellansa, Puetti näin
syndisen, Muut mun tyllä wainaisen.

24. Rabos Kuing' Hän rakastaapi,
Jesús Morsiandansa, Häittens sa-
liin johdattaapi, Ne kuin elinaitansa,
Häitten waatteit mielellänsä, Usko
pnyttää itsellensä, Sen kautt pitoin
mennärens, Mmäs rinnall ollarens.

25. Näin tott niiden tehdä pitää,
Jotta sumaust tahtowat, Ett he yh-
des

des mieles pyytää Nukoill, kossa aikowat
Mennä säätyyn pyhään ajaas,
Elämähan täsä majas; Tott sitt JEsus
tarwitaan, Jos waan autuax
ainootaan.

26. Autuaat rikkaat Jumalasa D=
wat, köyhät hengesa, Perind jalo tai=
wahasa, Ombi ijät yhdesä; Nauttitaäll
jo ajaasafin, Suomen lahjat tunno=
safin, Yhäll Morfiäll määrätään,
Niill kuin uskos löydetään.

27. Kossa Ilkä JEsus tulee, Mor=
fiand hiähins noutamaan, Kaikki sen
jo ennen kuulee, Vieraitafin waadi=
taan, Ah siis Morfiän walmist i=
hes! Mies ja waimo hywin tietes!
Älä makaa! heräjä! Oles
häihin menä.

